

Novela zákona o vysokých školách 2014

Vladimír Roskovec

Nemáme dost informací ani času, abychom mohli sledovat historii a peripetie pokusů o větší či menší změnu zákona o vysokých školách (od roku 1998 již 24krát (!) novelizovaného), a to ani ty, ke kterým docházelo v tomto roce 2014. Omezím se proto na sdělení, že v srpnu 2014 rozeslalo MŠMT do vnějšího připomínkového řízení návrh novely včetně řady průvodních dokumentů (předkládací zpráva, důvodová zpráva, text zákona s vyznačenými změnami aj.). Připomínkovými místy byla i Česká konference rektorů a Rada vysokých škol.

ČKR, RVŠ, AV ČR (a patrně i další) zaslaly řadu více či méně závažných připomínek. Tyto připomínky MŠMT nějak „vypořádalo“ a 10.10.2014 projednalo se zástupci ČKR a RVŠ.

20.10. byl vládě postoupen upravený návrh novely, kterým se podle legislativních pravidel vlády budou v následujících dvou měsících zabývat komise Legislativní rady vlády a posléze Legislativní rada. Budu vycházet z tohoto upraveného návrhu, na několika místech upozorním na rozdíl oproti návrhu, který šel do připomínkového řízení.

Užitečné informace obsahuje zmíněná předkládací zpráva. Na začátku obsahuje tvrzení, že MŠMT „**zahájilo již v březnu 2014 širokou odbornou debatu nad klíčovými tématy, kterým se návrh věnuje**“. Za tímto účelem byla vytvořena reprezentativní pracovní skupina složená ze zástupců ministerstva, zástupců České konference rektorů (3 členové), zástupců Rady vysokých škol (3 členové), zástupce Akademie věd České republiky (1 člen) a zástupce odborové organizace zaměstnanců veřejných vysokých škol (1 člen).“

Dále uvádí „klíčová“ témata novely:

- zavedení nového **systemu hodnocení kvality vysokých škol** a jeho provázání s činnostmi Národního akreditačního úřadu.
- úprava **nových pravidel akreditace studijních programů a zavedení systemu institucionální akreditace**; účelem je především zefektivnit akreditační mechanismy a umožnit vysokým školám efektivnější naplňování akademických svobod při zachování odpovídající úrovně dohledu státu nad kvalitou vysokoškolského vzdělávání.
- vytvoření **podmínek pro nezávislé odborné rozhodování o akreditacích**; zákon upraví postavení a kompetence Akreditačního úřadu a vymezí jeho vztahy k vládě a ministerstvu.

○

Vedle výše uvedených klíčových témat tento návrh ošetřuje i

- **postavení a působení zahraničních vysokých škol a jejich poboček na území České republiky** a promítnutí těchto změn do právních předpisů z oblasti veřejného zdravotního pojištění, státní sociální podpory a důchodového pojištění,
- **podmínky přezkumných řízení** o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce a o vyslovení neplatnosti habilitačního řízení, a to se zřetelem k ochraně dobré víry a práva na spravedlivý proces,

- některé **dílič nedostatky** právní úpravy, popřípadě doplňuje právní úpravu na základě dosavadních praktických zkušeností, mj.:
 - zavádí registr uměleckých výstupů (§ 21a),
 - zpoplatňuje podání žádosti o nostrifikaci zahraničního dokladu o vysokoškolském vzdělání.

Návrh novely je poměrně rozsáhlý, obsahuje 292 bodů. Většina z nich se sice týká formálních záležitostí a různých upřesnění, např.

- zavedení legislativní zkratky „tvůrčí činnost“ za „vědecká a výzkumná, vývojová, inovační, umělecká nebo další tvůrčí činnost“ (to se v zákoně opakovalo na řadě míst);
 - místo „dlouhodobý záměr..“ bude „strategický záměr“, nebudou každoroční aktualizace (nové!), jen MŠMT vypracuje každoroční plán realizace strategického záměru,
 - místo jednat „jménem vysoké školy“ – jednat „za vysokou školu“,
 - místo „právní úkon“ - „právní jednání“
- apod., jiné však vkládají do zákona dlouhé pasáže a mění celé paragrafy.

Než přejdeme ke „klíčovým“ tématům, upozorním na některé změny v jednotlivých částech zákona, které autoři v předkládací zprávě skromně zahrnují do posledního bodu.

Orgány veřejné vysoké školy.

Akademický senát: žádné zásadní změny, několik upřesnění (zánik členství, neslučitelnost členství, procesní upřesnění...).

Vědecká rada: má explicitně vyjmenovány dokumenty, které schvaluje (v souvislosti se změnami v systému hodnocení kvality a institucionální akreditace – není to zásadní posun).

Tyto úpravy jsou analogicky provedeny i na úrovni fakult.

Správní rada: složení správní rady je obohaceno o představitele profesních komor, organizací zaměstnavatelů nebo dalších „uživatelů“ a absolventy; je řešen zánik členství; správní rada má mít statut schvalovaný ministrem; kompetence: předchozí souhlas k majetkovým operacím zůstává, jen s drobnými upřesněními; poněkud kuriózně zní další ustanovení (§ 15, odst. 2):

(2) Správní rada veřejné vysoké školy po schválení v akademickém senátu veřejné vysoké školy

a) projednává zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností veřejné vysoké školy, předloženou rektorem, a dodatky k této zprávě,

b) schvaluje rozpočet veřejné vysoké školy,

c) schvaluje strategický záměr veřejné vysoké školy,

d) projednává výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření veřejné vysoké školy.

Pozn.: Nedošlo k rozšíření kompetence disciplinární komise i na akademické pracovníky, což by bylo nejen logické, ale i žádoucí.

Práva fakulty (§ 24)

Výčet věcí, o kterých mají fakulty právo rozhodovat nebo jednat za vysokou školu, zůstal nezměněn. Přibyla však dvě ustanovení:

(1) Fakulta má právo určovat vnitřní organizaci fakulty, pokud tento zákon nestanoví jinak.

**(2) Orgány fakulty mají právo rozhodovat nebo jednat za veřejnou vysokou školu ve věcech ustavování samosprávných akademických orgánů fakulty, pokud tento zákon nestanoví jinak; dále mají právo rozhodovat nebo jednat za veřejnou vysokou školu v rozsahu stanoveném statutem veřejné vysoké školy v těchto věcech týkajících se fakulty:
....(výčet nezměněn)**

Pozn.: O statutu rozhoduje akademický senát, složený ze zástupců fakult. Ten asi nebude mít tendenci práva fakult omezovat, leda na základě rozumné dohody. Mohou se ale velké fakulty domluvit proti malým a jejich práva omezit apod. RVŠ s tímto návrhem nesouhlasila.

Soukromé vysoké školy (část třetí)

Nedošlo k zásadním změnám. Jsou upřesněny (poněkud zpřísněny) podmínky pro udělení státního souhlasu, jeho převodu na jinou právnickou osobu.

V souvislosti s novým občanským zákoníkem je možnost poskytnutí dotace ze státního rozpočtu na vzdělávací činnost rozšířena z obecně prospěšné společnosti i na veřejně prospěšnou právnickou osobou se statusem veřejné prospěšnosti zapsaným ve veřejném rejstříku

Studijní program (§ 44)

Bylo vypuštěno členění na studijní obory.

U bakalářských a magisterských programů zaveden profil studijního programu: (nezaměňovat s profilem absolventa!) – ve verzi pro připomínkové řízení nebyl povinný!:

a) profesně zaměřený s důrazem na zvládnutí praktických dovedností potřebných k výkonu povolání podložených nezbytnými teoretickými znalostmi nebo

b) akademicky zaměřený s důrazem na získání teoretických znalostí potřebných pro výkon povolání včetně uplatnění v tvůrčí činnosti a poskytující rovněž prostor pro osvojení nezbytných praktických dovedností.

Jsou sem zařazena ustanovení o garantovi studijního programu (tuto funkci zavedla již jedna z předchozích novel)

Pozn.: Není jasné, jaký profil budou mít programy všeobecné lékařství, právo aj.

Není výslovně požadováno začlenění studijního programu do oblasti vzdělávání.

Drobné změny u jednotlivých typů studijních programů:

magisterský: „Nestanoví-li tento zákon jinak, magisterský studijní program navazuje na bakalářský“. (V zápětí se říká, že může nenavazovat!)

doktorský: ruší se titul Th.D. (místo něj Ph.D.)

Oblasti vzdělávání (§ 44a)

Novinka převzatá z IPN Q-RAM. (Oblastí je 36.) Jejich zavedení je důležité v souvislosti s institucionální akreditací.

(1) Oblast vzdělávání je věcně vymezený úsek vysokoškolského vzdělávání, v jehož rámci jsou připravovány, schvalovány a uskutečňovány studijní programy blízkého nebo příbuzného obsahového zaměření, odrážející společný teoretický a metodologický základ dané oblasti vzdělávání.

(2) Seznam oblastí vzdělávání je uveden v příloze č. 3.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou vymezení jednotlivých oblastí vzdělávání, obsahující

a) stěžejní tematické okruhy, které jsou pro danou oblast vzdělávání charakteristické a určující,

b) výčet typických studijních programů spadajících pod danou oblast vzdělávání,

c) rámcový profil absolventů v dané oblasti vzdělávání s uvedením hlavních cílů vzdělávání, zahrnujících odborné znalosti, dovednosti a další kompetence, a charakteristických profesí, zejména pak profesí regulovaných, které jsou relevantní.

Přezkumné řízení (§ 47c-g)

V přezkumném řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní závěrečné zkoušky nebo její součásti, státní rigorózní zkoušky nebo její součásti, státní doktorské zkoušky nebo obhajoby disertační práce rozhoduje rektor veřejné vysoké školy, na níž se daná státní zkouška nebo obhajoba disertační práce konala.

Jsou uvedeny důvody pro zahájení řízení. Přezkumná komise, proti rozhodnutí rektora není odvolání.

Na soukromých VŠ rozhoduje analogicky, příslušnost orgánů stanoví vnitřní předpis.

Na státních VŠ rozhoduje rektor, možnost odvolání k příslušnému ministroví.

Přezkumné řízení může být i u habilitací – nikoli u řízení ke jmenování profesorem!

Pozn.: Navržená ustanovení se jeví jako celkem rozumné řešení medializovaného problému „odebírání titulů“. Účelem není trestání, ale náprava vadného stavu.

Studium na vysoké škole (§ 48-60)

Nejsou zásadní změny, jsou upřesněna ustanovení o uznávání dokladů o předchozím vzdělání při přijímacím řízení.

Podrobná ustanovení o zdravotní způsobilosti (požadované u některých studijních programů)

Studenti (§ 61- 69)

Rozhodování o právech a povinnostech studentů (§ 68) nově přepsána, řejmě kvůli občasným soudním sporům.

§ 69a Doručování písemností studentům a uchazečům o studium. Kladná rozhodnutí lze doručit i prostřednictvím elektronického informačního systému školy.

Poněkud nezvykle působí odst. 2:

„Nepodaří-li se písemnost v řízení podle § 68 doručit z důvodu, že student nesplnil povinnost uvedenou v § 63 odst. 3 písm. b) nebo nepodaří-li se písemnost doručit na adresu pro doručování nahlášenou studentem podle téhož ustanovení, doručí se písemnost veřejnou vyhláškou, přičemž vysoká škola ani fakulta není povinna ustanovit studentovi opatrovníka.“

Akademičtí pracovníci (§ 70)

Nová kategorie mimořádný profesor: místo může být zřízeno jen vysokou školou, která má v dané oblasti institucionální akreditaci; zastávat je může pouze osoba, která srovnatelného postavení s docentem nebo profesorem dosáhla v zahraničí.

Hostující a emeritní profesor: postavení stanoví vnitřní předpis.

Habilitační a profesorské řízení

Pouze formální úpravy (vedle vědecké rady je soustavně uváděna i umělecká rada)

V § 72 odst. 7 je vložena věta: „Orgány vysoké školy a fakulty, popřípadě vysokoškolského ústavu, a habilitační komise při habilitačním řízení konají bez zbytečných průtahů.“

Na habilitační řízení se nevztahuje správní řád (odst. 13).

Stejná ustanovení jsou doplněna i u profesorského řízení.

Obě řízení však mohou být zpoplatněna (odst. 16):

„Vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s habilitačním řízením, který činí nejvýše čtyřnásobek základu stanoveného podle § 58 odst. 2; výši poplatku je povinna zveřejnit na úřední desce vysoké školy. Poplatek je příjmem vysoké školy a nevztahují se na něj obecné předpisy o poplatcích¹⁷⁾.“

Při profesorském řízení to může být až šestinásobek.

Pro ty, kdo ještě nejsou habilitováni: Základ = 5 % z průměrné částky připadající na jednoho studenta z celkových neinvestičních nákladů pro VVŠ. Stanoví jej každoročně MŠMT, pro akademický. rok 2014/15 je to 2819 Kč. Čtyřnásobek je tedy 11 276 Kč, šestinásobek 16 914 Kč. Není to tedy velká investice do osobního rozvoje. Ale pozor! Při neúspěšném řízení se poplatek patrně nebude vracet!

Za legislativní klenot považuji § 73 o jmenování profesorem:

Původní znění (které bez problémů fungovalo 15 let):

„Profesora pro určitý obor jmenuje prezident republiky na návrh vědecké rady vysoké školy podaný prostřednictvím ministra“

Novela:

(1) Profesorem pro určitý obor jmenuje prezident republiky toho, kdo byl na jmenování profesorem navržen vědeckou nebo uměleckou radou vysoké školy v souladu s § 74.

(2) Návrh vědecké nebo umělecké rady vysoké školy na jmenování profesorem se prezidentu republiky podává prostřednictvím ministra.

(3) Ministr vrátí návrh na jmenování profesorem vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, pokud nebyl dodržen postup při řízení ke jmenování profesorem stanovený v § 74; vrácení návrhu musí být odůvodněno.

(4) Na jmenování profesorem se správní řád nevztahuje.

(5) Jmenování profesorů se uskutečňuje nejméně dvakrát za kalendářní rok.

System zajišťování kvality (nově vložená Část osmá a i jinde v novele):

Do zákona se vkládají pravidla zajišťování kvality podle evropských a jiných pravidel a zásad. Pro naše vysoké školy to není žádná převratná novinka, řada z nich se podle toho více či méně řídí pod vlivem Boloňského procesu. Stávající zákon v tomto směru obsahoval některá poněkud vágní ustanovení, teď je tam vše „natvrdo“.

Základní ustanovení jsou v

§ 77a Způsoby hodnocení vysoké školy:

(1) Za kvalitu vzdělávací činnosti a související tvůrčí činnosti a dalších souvisejících činností odpovídá vysoká škola.

(2) Vzdělávací a tvůrčí činnost a související činnosti vysoké školy podléhají pravidelnému hodnocení.

(3) Hodnocení vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností vysoké školy se uskutečňuje jako vnitřní hodnocení a vnější hodnocení.

(4) Vnější hodnocení vysoké školy provádí Akreditační úřad zejména v případech uvedených v § 84. Vysoká škola si může provedení vnějšího hodnocení na vlastní náklady zajistit také u všeobecně uznávané hodnotící agentury.

Obšírný § 77b upravuje vlastní systém zajišťování kvality a vnitřního hodnocení.

Příslušná ustanovení se promítají i do jiných částí zákona:

- „Zajišťování kvality a vnitřní hodnocení kvality vysoké školy“ je zařazeno mezi záležitosti, které jsou v samosprávné působnosti veřejné vysoké školy (§6, odst. 1, písm. d)
- Může, ale nemusí být zřízena rada pro vnitřní hodnocení, která je zahrnuta mezi samosprávné orgány; musí být zřízená, chce-li se škola ucházet o institucionální akreditaci; její kompetence jsou uvedeny v novém § 12a; předsedou je rektor, který jmenuje a odvolává členy.
- Mezi vnitřní předpisy jsou zahrnuta pravidla systému zajišťování kvality a vnitřního hodnocení kvality (§ 17, odst. 1, písm. j).

Akreditace (Část devátá, § 78 - §86)

V této oblasti dochází k poměrně důležitým změnám. Nebudeme doslovně citovat poměrně obsáhlé paragrafy, ale stručně uvedeme, oč se jedná:

Akreditaci podléhá jak uskutečňování studijních programů, tak habilitační a profesorské řízení.

Akreditace jako oprávnění uskutečňovat studijní programy má dvě úrovně:

a) *institucionální akreditace*: (§ 78, odst. 2):

„Institucionální akreditací se uděluje vysoké škole oprávnění samostatně vytvářet a uskutečňovat určený typ nebo určené typy studijních programů v určené oblasti nebo v určených oblastech vzdělávání.“

Institucionální akreditace, která se uděluje na 10, příp. 5 let, tedy není bezbřehá.

b) *akreditace studijního programu* (jako dříve)

Pozn.: příprava na regulovaná povolání - vyžaduje se souhlas příslušného uznávacího orgánu.

Akreditace habilitačního řízení a řízení pro jmenování profesorem zůstává bez podstatných změn.

Podmínkou pro udělení akreditace je splnění určitých standardů. Tyto standardy jsou definovány v § 78a. „Standardy pro akreditace berou v úvahu účel hodnocení, typy a profily studijních programů“

a) Standardy pro institucionální akreditaci obsahují

1. soubor požadavků na institucionální prostředí vysoké školy, zejména na strategii a řízení vysoké školy, na studijní programy a jejich studenty, na tvůrčí činnost, zejména na výzkum, mezinárodní spolupráci, spolupráci s praxí, akademické pracovníky, zdroje a na systém zajišťování kvality vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností vysoké školy,

2. soubor požadavků na studijní program v rámci oblasti vzdělávání, zejména na obsahové zaměření studijního programu, profil absolventa, na odborné znalosti a odborné dovednosti absolventů ve vazbě na příslušnou oblast vzdělávání, na personální, finanční, materiální a další zabezpečení studijního programu, včetně požadavků souvisejících se zajištěním podmínek rovného přístupu zdravotně postižených uchazečů a studentů k vysokoškolskému vzdělání, a na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí,

b) v případě akreditace studijního programu

1. soubor minimálních požadavků na studijní program, zejména na obsahové zaměření studijního programu, profil absolventa, na odborné znalosti a odborné dovednosti absolventů ve vazbě na příslušnou oblast vzdělávání, na personální, finanční, materiální a další zabezpečení studijního programu, včetně požadavků souvisejících se zajištěním podmínek rovného přístupu zdravotně postižených uchazečů a studentů k vysokoškolskému vzdělání, a na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí,

2. požadavky na systém řízení, zabezpečení a kontroly všech činností vysoké školy, zejména však činnosti vzdělávací a s ní související tvůrčí činnosti, s ohledem na to, aby studijní prostředí umožnilo naplňovat poslání vysoké školy,

3. požadavky na zajišťování kvality vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností a hodnocení kvality vzdělávací a tvůrčí činnosti a souvisejících činností vysoké školy,

Pozn.: Slovo „minimální“ je v bodu 1. dobře - akreditace má být uznáním splnění jistých minimálních požadavků (překročení „laťky“)

Tyto standardy

a) institucionální:

b) studijního programu

c) habilitačního a profesorského řízení

stanoví MŠMT vyhláškou (§ 82a), kterou projedná s reprezentacemi (§ 92)

Pozn.: To nebude lehký úkol, i když asi hodně bude čerpáno z výsledků IPN Q-RAM

Akreditační úřad

Akreditace uděluje nově zřízený Akreditační úřad (§ 83, odst. 1)

Zřizuje se Akreditační úřad jako organizační jednotka ministerstva, které materiálně, administrativně a finančně zajišťuje jeho činnost. Členové orgánů Akreditačního úřadu jsou ve svém rozhodování podle odstavce 2 nezávislí.

Pozn.: To je evidentní kompromis (zřizování nových úřadů je neprůchodné; na druhou stranu, kdyby byl Akreditační úřad samostatný, měli bychom pro vysoké školy vlastně ministerstva dvě: jedno by platilo a druhé rozhodovalo).

„Nezávislí“ je hezké slovo, ale pokud se neřekne na kom nebo na čem, je to pustá fráze.

Struktura Akreditačního úřadu:

- a) předseda
- b) 2 místopředsedové
- c) Rada Akreditačního úřadu (15 členů, předseda a 2 místopředsedové zároveň předsedou a místopředsedy Rady)
- d) kancelář Akreditačního úřadu
- e) Přezkumná komise

Jmenování:

(1) Předsedu, dva místopředsedy a jedenáct dalších členů Rady Akreditačního úřadu jmenuje vláda na období 6 let z osob, které jsou všeobecně uznávanou odbornou autoritou; jednoho člena jmenuje vláda na období 2 let z řad studentů. Pět členů Rady Akreditačního úřadu včetně předsedy jmenuje na návrh ministra vláda z osob navržených ministerstvem, jinými ústředními orgány státní správy, profesními komorami, organizacemi zaměstnavatelů nebo dalšími osobami nebo orgány vykonávajícími, podporujícími nebo využívajícími vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol nebo její výsledky, devět členů Rady Akreditačního úřadu jmenuje na návrh ministra vláda z osob navržených orgány reprezentace vysokých škol podle § 92 a jednoho člena z řad studentů jmenuje na návrh ministra vláda ze studentů navržených orgánem reprezentace vysokých škol uvedeným v § 92 odst. 1 písm. a); členové jsou jmenováni zpravidla tak, aby devět členů Rady Akreditačního úřadu včetně předsedy a jednoho místopředsedy byly osoby dlouhodobě působící v akademickém prostředí a pět členů Rady Akreditačního úřadu včetně jednoho místopředsedy byly osoby působící v praxi, které mají zkušenosti z akademického prostředí, zejména představitelé profesních komor zřízených zákonem. Návrh na jmenování předsedy Rady Akreditačního úřadu ministr před jeho předložením vládě projednává s orgány reprezentace vysokých škol podle § 92.

Hodnotící komise - poradní orgány Rady, složení projedná předseda s příslušnou vysokou školou

Seznam hodnotitelů

Působnost ministerstva:

Ministerstvu přibude hodně práce. Podle § 87, odst 1:

g) stanoví vyhláškou

- 1. vymezení oblastí vzdělávání,**
- 2. postup a podmínky při zveřejnění průběhu přijímacího řízení ,**
- 3. standardy pro institucionální akreditaci, standardy pro akreditaci studijního programu a standardy pro akreditaci habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem,**
- 4. termíny, strukturu a formu předávání údajů podle písmene i) vysokými školami ministerstvu,**

j) vede

- 1. registr uměleckých výstupů podle § 21a,**

2. veřejně přístupný registr vysokých škol a uskutečňovaných studijních programů podle § 87a,

3. registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol podle § 87b,

4. registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 90b.

Další drobné změny:

- Univerzita Karlova v Praze → Univerzita Karlova
- Sociální stipendium se zvyšuje z 1 620 Kč na 2 100 Kč !

Poskytovatelé zahraničního vysokoškolského vzdělávání (Část třináctá)

Jen velmi stručně: MŠMT dosud nemělo přehled o tom, které zahraniční vysoké školy mají své pobočky v ČR. Navrženými opatřeními chce nad tím získat jistou kontrolu (je to důležité mj. pro přiznávání sociálních výhod studentů, kteří na těchto školách studují).

Obsáhlá a podrobná ustanovení rozlišují

a) evropské zahraniční vysoké školy (mají sídlo na území členského státu EU),

b) mimoevropské zahraniční vysoké školy.

Evropské školy mají v podstatě jen informační povinnost, která je však poměrně rozsáhlá: musejí podat přihlášku a pak předložit dlouhou řadu dokumentů vyjmenovaných v § 93b a plnit další povinnosti uvedené v § 93c.

Mimoevropské školy si musejí vyžádat pro své působení tuzemské povolení a k žádosti samozřejmě předložit řadu dokumentů. Toto povolení, které předpokládá i stanovisko Akreditačního úřadu, se uděluje na dobu 6 let.

Poznámka: V čase, který je na Akademickém fóru k dispozici, není možno uvést všechny změny, které návrh novely obsahuje. Omezili jsem se na ty, které jsou z našeho hlediska důležité nebo zajímavé.

Kromě zákona o vysokých školách se navrhuje **současně novelizovat 5 dalších zákonů:**

- o správních poplatcích,
- o státní sociální podpoře (uznávání studia na zahraniční vysoké škole uskutečňovaného v České republice),
- o důchodovém pojištění (opět uznávání studia na zahraniční vysoké škole v ČR),
- o organizaci a provádění sociálního zabezpečení;
- o veřejných výzkumných institucích.

Naší pozornosti by neměly uniknout dva z nich:

V zákonu správních poplatcích se navrhuje např. tyto nové poplatky:

- Přijetí žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a dokladu o zahraničním vysokoškolském vzdělání podle zákona o vysokých školách^{26c)} Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvem vnitra nebo Ministerstvem obrany.....3 000 Kč

- Přijetí žádosti o udělení státního souhlasu právnické osobě působit jako soukromá vysoká škola.....100 000 Kč (dosud 25 000 Kč)
- Přijetí žádosti o udělení tuzemského povolení podle zákona o vysokých školách^{26d)} k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky.....100 000 Kč

V zákonu o veřejných výzkumných institucích se rozšiřuje množina možných zřizovatelů: „Veřejná výzkumná instituce může být zřízena i společně více veřejnými vysokými školami, které si za tímto účelem upravily vzájemné vztahy písemnou společenskou smlouvou o sdružení do společnosti za společným účelem podle jiného právního předpisu⁴⁰⁾“

S tímto rozšířením v připomínkovém řízení důrazně nesouhlasila AV ČR a tuto novelizaci zákona o veřejných výzkumných institucích označila za „exemplární příklad přílepku“. Tato připomínka však nebyla zjevně přijata.